ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS

2. Hälfte 12. Jh. Seite 160r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ñ uirtute priores lacrimę cõmonebant que ipsã ma
trẽ iã de celis attraxerant ad trã. iã uisionẽ ei ostende
rant Itaq; tãq nichil esset qd anima gesserat totũ se
nouis modis totũ se prsus in lamina dat expt pap
paricionẽ pfatã. quanta flentũ quanta sit pcũ effi
cacia. Statim enũ plena fide ñ acceptu labore de
ficere certe rẽ quãuis q postulabat difficillimã.
t poci ipossibilẽ ppetua uirgo. s; ase in petranda
ad etnã fui nominis glãm reuelassent. Ylerũ qua
nemo ei afflictiones & instantiã sufficit enarrare.
ad ea ppem q gesta pmodũ phibentẽ ee. Apparuit
Itaq; ei mat sedo pietatis. anxiũq; esolata e letoq;
nuncio illũ exhilarat amici ei pq tanto pe pcabat
animã carcere tartareo eripta collocatãq; ase in
paradisi amenitatib indicat. Denq; inpat ut pa
rit abbi ac frib & pmo agnitã sacriste dapnatio
ne. ⁊ inpetratã p eide saluationẽ referat Inpat
ut eis diceret ne illũ auderent sua cõmunione
priuare quẽ di mat cũ cetis scis in sua cõmunõe
susceperisset Ille fretus tanta auctoritate p reddita
in explicabilia giarũ pconia. iussis dñe obtempat.
Siqde cũ primũ potuit cunctę cõgregationi in capito
que s reuelata que illis mandata fuerant
p ordinẽ pandit s; ñ tã uerba dicere
quã desipe uisus e illis. Suspica bant
nepe aliqd eũ uigiliis ac dolore lesũ &
forsitan alienata mente fantasiis uersum
demonis delusũ. Añ omis aũ armarius & sup os.
simulatis gia illũ nimis amare increpat iuuenẽ